

ningsmyndighederne vil være Landstinget taknemmelige for de Ændringer, her er gennemførte. Det havde været langt bedre, om Lovforslaget var blevet vedtaget i den Skikkelse, hvori det oprindeligt var vedtaget her i Folketinget. Men da vi ikke har Udsigt til at faa de Bestemmelser, som Landstinget nu har vedtaget, ændret, og da det er nødvendigt, at vi i alt Fald faar de Fremskridt, som indeholdes i Lovforslaget ogsaa i den nu foreslaaede Affattelse, maa jeg paa Udvalgets Flertals Vegne indstille Lovforslaget uforandret til Vedtagelse.

Frøkjær: Den ærede Ordfører (Jacob Christensen) har omtalt Lovforslaget, som det nu er kommet tilbage fra Landstinget, og gennemgaaet alle de Ændringer, som er indførte af Landstinget, saa dem behøver jeg ikke at omtale. Men jeg vil gerne have Lov til at udtale, at det har jo alligevel ved de mange Indrømmelser, der nu er blevet indført i Lovforslaget oppe i Landstinget, vist sig, at jeg havde Ret i de Betæneligheder, som jeg udtalte baade ved første og anden Behandling. Jeg mener, at disse Indrømmelser er saa store, at hvis der havde været Tid, maatte der absolut have kunnet blive Enighed ogsaa med os. Jeg vil derfor anbefale mine Meningsfæller at undlade at stemme, naar Lovforslaget kommer til Afstemning.

Ordføreren (Jacob Christensen): Jeg vil til den ærede sidste Taler (Frøkjær) sige, at der aldeles ikke er ført noget Bevis for, at han havde Ret i sine Betragtninger af Lovforslaget. Landstingets Affattelse er ikke noget Bevis herfor. Den er et Bevis for, at der i Landstinget er udmærkede Bestræbelser for at sikre Velhaverne, naar det drejer sig om Beskatning, altsaa at der oppe i Landstinget fremdeles er et konservativt Flertal, naar det drejer sig om saadanne Spørgsmaal.

Martin Hansen: Jeg skal ganske kort anbefale mit Parti at stemme for Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, i Erkendelse af, at det i alt Fald er en betydelig Forbedring i Sammenligning med den Lov, vi tidligere har levet under. Men jeg erkender med den ærede Ordfører (Jacob Christensen), at det langt fra er et Frem-

skridt, der er sket i Landstinget, set i Forhold til det Lovforslag, vi vedtog her i Folketinget; det er tværtimod en Forringelse. Jeg finder Anledning til at sige, at naar der i Landstingets Betænkning er skrevet, at der aabnes Adgang for Kommunerne til at kunne indføre en endog stærkere Stigning af Skatteskalaen end den, der var forlangt dels af Købstadforeningen og dels af Kommunalbestyrelserne paa Landet, saa gælder det ikke i det sidste Tilfælde, idet den Progression, som var forlangt af de forenede Sogneraadsforeninger, i Virkeligheden var en Progression fra 1 til 10, medens den Progression, der her foreligger, er fra 1 til 4,66 naar man altsaa maaler det for dem, der ingen Børn har. Og jeg vil gerne her sige, som jeg sagde baade ved første og anden Behandling her i Tinget, at det betyder i Virkeligheden, at de smaa Pensionister og ganske særlig de, der lever af en lille Kapital, efter dette Lovforslag kommer til at betale en betydelig højere Skat, end dersom det Forslag, som Folketinget havde vedtaget, var blevet gennemført i Landstinget. Men, som jeg sagde før, Lovforslaget indeholder et betydeligt Fremskridt fremfor den Lov, vi nu lever under, og jeg anbefaler derfor mit Parti at stemme for Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Rode): Med Henvisning til de Udtalelser, som er fremsatte af Ordføreren (Jacob Christensen) og nu af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Martin Hansen), skal ogsaa jeg tilraade at stemme for Lovforslaget, som det foreligger, med en Beklagelse af, at det ærede Medlem fra Sorø ikke har haft tilstrækkelig mange Meningsfæller indenfor sit Parti i Landstinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Indstilling af Udvalget (undtagen Frøkjær og Eigil Jørgensen)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 78 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.